

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ

ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΚ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΛΟΓΩΝ ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓ. Δ. ΚΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΦΕΔΡΟΥ ΤΟΥ 1ου ΙΠΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
Εὐλόγησεν τὸν Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον
Καὶ τὸν Στρατὸν αὐτοῦ καὶ ἡμᾶς Ἀμήν.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟ «ΚΡΑΤΟΣ» ΘΑΝΟΥ ΤΖΑΒΕΛΛΑ

1— Ἐν ὁδῷ Ἀριστείδου—1

1915

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΟΤΙ

ΝΕΑΥΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΠΑΠΑΓ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΟΤΙ

1918

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀποβλέπων εἰς τὰ συμβησόμενα σήμερον ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν παγκοσμίων πολέμων, καὶ εἰς τὰ μέλλοντα ἀκόμη θὰ συμβῶσιν περισσότερα φοβερά δεινά, συγχρόνως δὲ καὶ μὲ τὴν ἀντιχριστιανικὴν ζωὴν τὴν ὁποῖαν σήμερον διάγομεν ὅλοι οἱ Χριστιανοί, παρεκινήθην νὰ γράψω τὸ παρὸν φυλλάδιον, ἐλπίζων, ἵνα μὲ τὴν θεῖαν βοήθειαν παρακινήθωμεν ὅλοι εἰς τὴν ἀληθινὴν Χριστιανικὴν ζωὴν. Ἡ δὲ θεία χάρις νὰ ἐπισκιάσῃ ἡμᾶς, καὶ νὰ μᾶς διαφυλάξῃ ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων φοβερῶν κακῶν, καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον.

Ἐγὼ δὲ ἐλάχιστος μοναχὸς Παναγιώτης, μεταβὰς πρὸ ἐτῶν εἰς Ἅγιον Ὄρος (Ἄθω) καὶ προσκνήσας τὰς (20) ἱερὰς Μονὰς αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ, ἐξέλεξα μετὰ τὴν προσκύνησιν ὅλην ὡς καταλληλὸν τὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐμόνασα μοναχὸς μικροῦ σχήματος παραμείνας ἐν καὶ ἡμῖς ἔτος. Γενομένης κατόπιν ἐπιστρατεύσεως ἐκλήθην καὶ ἐγώ, ἄν καὶ μοναχός, ὡς ἐπίστρατος νὰ ὑπηρετήσω τὴν Πατρίδα, ὑπήκουσα εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, ἦλθον καὶ κατετάχθην ὡς στρατιώτης εἰς τὸ πρῶτον ἱππικὸν Σύνταγμα. Ὁ καλὸς καὶ ἐνάρετος Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος κύριος Ἰωάννης Παπαφλέσας ἐσεβάσθη τὸ σχῆμά μου καὶ μὲ ἀπήλλαξε πάσης ὑπηρεσίας, μὲ διέταξε δὲ νύκτα καὶ ἡμέραν νὰ προσεύχομαι εἰς τὸν ὑψίστον Θεὸν ὑπὲρ ὑγείας καὶ διαφιλάξεως ὑπὲρ παντὸς τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν. Ἀπεφάσισα δὲ ἐν συντομία νὰ κάμω γνωστὰ εἰς τὸν κόσμον διὰ τοῦ τύπου ὅσα ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἀνέγνωσα κατὰ τὴν ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ διαμονήν μου, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα διαλαμβάνουν χρησίμους καὶ ἱερὰς ὁπτασίας περὶ τῶν πολέμων, οἱ ὁποῖοι πόλεμοι ἤρχισαν ἀπὸ τὸ 1912, καὶ θὰ τελειώσουν κατὰ τὸ 1917, νὰ γράψω δὲ καὶ ἑκάστου ἔθνους τὴν τύχην, τὴν ἀκαταστασίαν καὶ τὴν πλάνην αὐτῶν.

Οἱ Ἅγιοι καὶ θεῖοι πατέρες εἶναι οἱ ἑξῆς. Ὁ ἅγιος Νεῖλος, καὶ ὁ ἅγιος Κοσμάς, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἅγιοι, οἱ ὁποῖοι συμφωνοῦσιν ὅλοι μὲ τῶν θείων χρησμῶν τῶν ἁνωθι ἁγίων Πατέρων. Καὶ ἀρχίζω τὰς ἀφηγήσεις μου ὡς ἑξῆς,

ΜΕΡΟΣ Α'

Καὶ διὰ μὲν τὴν Γερμανίαν λέγουσιν οἱ Ἅγιοι ὅτι ὑψώθη διὰ μεγάλης ἀλαζονείας ἄνωθεν τοῦ Οὐρανοῦ, ἀλλὰ θὰ καταβῇ εἰς τὰ κατώτατα στρώματα τοῦ Ἄδου. Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν μείνωσι, κατὰ τοὺς θείους χρησμούς θὰ γίνωσι πρῶτοι ὁρθόδοξοι χριστιανοί, καὶ ἡ ὁρθοδοξία ἐξ αὐτῶν θὰ λάμψῃ κατὰ τὸ 1917.

Ἡ δὲ Αὐστρία, Ἰταλία καὶ Βουλγαρία, τὰ τρία ταῦτα Βασίλεια θὰ καταστραφῶσι τελείως. Ἡ δύναμις τοῦ Πάπα θὰ καταστραφῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν. Ἡ Ρωσία θὰ ἀλλαξοπιστήσῃ, τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἔθνη θὰ ἀλληλοφαγωθῶσιν. Μετὰ δὲ τὸ τέλος 1917 θὰ μείνῃ τὸ τέταρτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι φόβον Θεοῦ καὶ ἀρετὰς, καὶ ὅσοι θὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ θὰ γίνωσιν ὁρθόδοξοι Χριστιανοί καὶ ἐνάρετοι.

Διὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα σὰς πληροφορῶ ὅτι τὰ βιβλία τῶν θείων ἁγίων Πατέρων, καὶ τοὺς θείους χρησμούς αὐτῶν, γράφουσι τὰς ἀκαταστασίας αὐτῆς αἱ ὁποῖαι θὰ συμβῶσιν: Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ στηριχθῇ, ὅτι θὰ εἰσέλθουν πολλαὶ δυστυχίαι καὶ θλίψεις. Ὁ ἱερός κληρὸς θὰ ἀπασχολῇται εἰς διαφόρους πολιτικὰς συζητήσεις καὶ εἰς συμφέροντα μάταια, ἀφίνοντες τὰ ἐκκλησιαστικὰ πνευματικά, τὰ ὁποῖα

εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Θεοῦ καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ δεήσεις πρὸς τὸν ὑψίστον Θεόν, καὶ αἱ ἱερὰ ἀκολουθίαι τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἐνεκα τῆς διαγωγῆς ταύτης, καὶ κληρικῶν, καὶ κοσμικῶν, μὴ ἐχόντων εὐλάβειαν καὶ φόβον Θεοῦ, ἐὰν πάντες δὲν μετανόησωσι, καὶ δὲν ἀφήσωσι τὰς ἀμαρτίας καὶ ὅλας τὰς κακίας καὶ ἀνομίας, καὶ ἐὰν δὲν πενθήσωσι δι' αὐτὰς καὶ δὲν ἐξομολογηθῶσι θὰ καταστραφῶσι μετὰ τῶν ἄλλων ἔθνων, καὶ θὰ πάθωσι καὶ αὐτοὶ τὰ ὅσα θὰ πάθωσιναι τὰ ἔθνη μεγάλη κακά.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία τῶν ἁγίων Πατέρων ἀναφέρουσιν ὅσα συνέβησαν εἰς τὸν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θεσσαλονίκῃ πόλεμον μετὰ τῶν Τούρκων, ὅτι θὰ κυριευθῇ ἡ Θεσσαλονίκη παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἄνευ πολέμου, καὶ ὅτι ὁ Μητροπολίτης ὅστις παρέδωκε ταύτην εἰς τοὺς Τούρκους ὠνομάζετο Γενάδιος, καὶ πάλιν Γενάδιος θὰ τὴν παραλάβῃ τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο. Μάθετε δὲ ὅτι ὅλα τὰ ἔθνη θὰ συναχθῶσι μετὰ μεγάλων δυνάμεων, Βασιλεῖς ἄρχοντες καὶ μεγιστάνες, εἰς τὴν μεγάλην πεδιάδα τῆς Ἀνδριανουπόλεως, ὡς καὶ ἡ Ἑλλὰς μετὰ γενικῆς ἐκστρατείας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὅλων τῶν ἀρχόντων, καὶ πολλῶν κληρικῶν, θὰ συνταχθῶσιν ἅπαντες εἰς τὴν αὐτὴν πεδιάδα, ἐκεῖ ὅλα τὰ ἔθνη θὰ φιλονικήσωσι, ποῖος πρῶτος θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἀπὸ δὲ τὰς Πάτρας θὰ εἰσβάλῃ ἔθνος ἀλλόφυλον. Μία δὲ πτέρυξ στρατοῦ ἐχθρικοῦ θὰ μεταβῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος διὰ νὰ κακοποιήσῃ τοὺς ἀτάκτους ὅσοι θὰ εὐρίσκωνται ἐκεῖ. Ἐκ τῶν ἐλλήνων δὲ ὅσοι θὰ κληθῶσιν εἰς τὰ ὅπλα καὶ θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἀποφύγωσι τὴν στρατολογίαν κρυπτόμενοι διαφοροτρόπως εἰς διάφορα ἄλλα ἔθνη, οἱ τοιοῦτοι θὰ ἀπολεσθῶσι κακῶς καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν θὰ καταβῇ εἰς τὸν Ἄδην, νὰ κολάζονται αἰωνίως.

Εἰς τὴν πεδιάδα δὲ τῆς Ἀνδριανουπόλεως εὐρισκόμενα ὅλα τὰ ἔθνη θὰ προσπαθήσωσι πολὺ νὰ καταπολεμήσωσι τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ἡ μεγάλη δύναμις τοῦ ὑψίστου Θεοῦ θὰ βοηθήσῃ καὶ θὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸν Στρατόν. Εἰς τὸν μέγαν αὐτὸν πόλεμον ὅλοι οἱ Βασιλεῖς, οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ μεγιστάνες, θὰ φονευθῶσι, καὶ θὰ διασκορπισθῶσι, καὶ μόνον τὸ ἐν τέταρτον τοῦ κόσμου θὰ ρεῖν. Ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ὅσοι ἔχουν φόβον Θεοῦ καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὰ θεῖα οὗτοι θὰ μείνωσιν, καὶ ὅσοι φυλάττουσιν ἀκριβῶς τὰς θείας ἐντολὰς τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ ὅσοι θὰ μετανόησιν, οὗτοι θὰ διαφυλαχθῶσιν ἀπὸ τὸν ὑψίστον Θεόν, καὶ θὰ εἰσέλθωσιν θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Τότε θὰ βασιλεύσῃ ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος, εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μέγας Βασιλεὺς τῆς γῆς. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντίνος θὰ χαρῇ μεγάλως, διότι θὰ εἶναι μέγας Βασιλεὺς, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ θὰ λυπηθῇ διὰ τὴν μεγάλην ἀπώλειαν καὶ καταστροφὴν τῶν ἄλλων Βασιλέων καὶ ἀρχόντων τῶν ἔθνων. Μάθετε ὅτι θὰ εὐρεθῇ ἐν παιδάριον ἀπλοῦν καὶ ἀπαίδευτον, τὸ ὁποῖον θὰ φωτισθῇ παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ θὰ παρηγορῇ τὸν Βασιλέα Κωνσταντίνον μὲ διάφορα ὥραϊα καὶ κομψὰ ὁητορικὰ ποιήματα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Τὰ δὲ πολλὰ καὶ ἀφθονα πλούτη ὅλων τῶν ἔθνων τῶν ἀρχόντων καὶ μεγιστάνων καὶ τῶν λαῶν θὰ περιέλθουν ὅλα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐξ αὐτῶν ὁ Βασιλεὺς θὰ διαμοιράσῃ ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν θὰ δέχωνται, καὶ θὰ μένωσι κοινὰ εἰς ὅλους. Τότε θὰ ἀναστηθῇ ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος θὰ κηρύξῃ τὴν Χριστιανικὴν Ὁρθοδοξίαν, καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς θὰ γίνωσιν ὁρθόδοξοι χριστιανοί, καὶ ἀπὸ τὰ τέσσαρα ἄκρα ὅλης τῆς γῆς θὰ συναχθῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ θὰ γίνῃ ἡ Κωνσταντινούπολις πόλις πρωτεύουσα τῆς οἰκουμένης. Παρελείψαμεν δὲ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι, ὅταν παρεδόθη ἡ Κωνσταντινούπολις, Πατριάρχης ἦτο Γερμανός, κατὰ τοὺς θείους λόγους τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ πάλιν Γερμανός

θὰ τὴν παραλάβῃ. Καὶ ὅτι Βασιλεὺς ἦτο Κωνσταντῖνος, ὅστις τὴν παρέδωκε, καὶ πάλιν Κωνσταντῖνος 12^{ος} θὰ τὴν παραλάβῃ, εἰς τὸ ἔτος 1917.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ὅλα αὐτὰ ἐξάπαντος θὰ γίνωσιν, διότι τὰ γράφουν οἱ ἅγιοι Πατέρες, οἱ ὅποιοι εἶναι πεφωτισμένοι παρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὅλοι πρέπει διὰ τὰ μὴ συναπολεσθῶμεν καὶ καταστραφῶμεν μετὰ τῶν ἐθνῶν, καὶ τῶν ἀνευλαβῶν ἀνθρώπων, νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, καὶ ὅλας τὰς κακίας, νὰ μετανοήσωμεν ἀπὸ καρδίας, καὶ νὰ ἐξομολογηθῶμεν ἕκαστος ὅλας μας τὰς ἁμαρτίας, νὰ καθαρισθῶμεν ἀπὸ παντὸς ρύπου καὶ πάσης ἁμαρτίας. Καὶ ὅπως, ὅταν ὁ Ἰωάννης ὁ Προφήτης διετάχθη παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὴν Νινευὶ πόλιν νὰ μετανοήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰς πολλὰς αὐτῶν ἁμαρτίας τὰς ὁποίας εἶχον κάμει διὰ τὰ μὴ καταστραφῶσι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ πόλις αὐτῶν Νινευί, πραγματικῶς ἅπαντες οἱ Νινευίται, ἤκουσαν τοῦ κηρύγματος τοῦ Προφήτου Ἰωάννα, κοὶ ἀπὸ ψυχῆς μετενόησαν, ἐπένθησαν, ἔκλαυσεν, ἐνήστευσαν καὶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα, κατὰ τὴν θείαν γραφὴν ἐπὶ ὀλοκλήρους τρεῖς ἡμέρας. Ὁ ὑψιστος Θεὸς ἰδὼν τὴν πραγματικὴν αὐτῶν μετάνοιαν, μετέβαλε τὴν ἀπόφασίν του, δὲν τοὺς κατέστρεψε καὶ τοὺς ἐσυγχώρησεν. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ τὰ ἔθνη, ἐὰν μετανοήσωμεν ἀπὸ καρδίας, καὶ ἀλλάξωμεν βίον, πενήσωμεν, κλαύσωμεν διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἁμαρτίας μας, ἐὰν νηστεύσωμεν, καὶ παύσωμεν νὰ βλασφημῶμεν τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ τῆς Παναγίας, καὶ ὅλων τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀνθρώπων, νὰ παύσωμεν δὲ νὰ ἀπατῶμεν, νὰ ἀδικῶμεν, νὰ κλέπτωμεν, νὰ ψευδορκῶμεν, καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ νὰ ἀποφεύγωμεν, τότε ὁ ὑψιστος Θεὸς θὰ γίνῃ ἴλεως θὰ μᾶς λυπηθῇ, καὶ θὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα περιμένωμεν νὰ πάθουν τὰ ἔθνη, καὶ ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ οἱ μὴ μετανοοῦντες, δηλαδὴ τὴν τελείαν καταστροφὴν, καὶ τὴν αἰώνιαν καταδίκην καὶ κόλασιν, ὡς γράφουν οἱ ἅγιοι Πατέρες.

Εἶθε δὲ ὁ ὑψιστος Θεὸς νὰ φωτίσῃ ἡμᾶς καὶ ὅλον τὸν κόσμον νὰ μετανοήσωμεν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας διὰ νὰ σωθῶμεν ἀπὸ ὅλα τὰ κακὰ ἁμαρτήματα μετὰ τὴν μεγάλην χάριν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ ὑψίστου Θεοῦ. Ἀμήν.

ΜΕΡΟΣ Β'

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί. Ὅλοι μας γνωρίζομεν ὅτι τὴν σημερινὴν ἐποχὴν πάντες παρεκλίναμεν, πάντες διάγομεν βίον οὐχὶ ἐμπρέποντα εἰς χριστιανούς, ὅλοι ἀφήσαμεν τὴν εὐθείαν ὁδόν, καὶ περιπατοῦμεν τὴν ὁδὸν πάσης κακίας καὶ εἰς διαφόρους ἁμαρτίας περιπίπτομεν, χωρὶς νὰ σκεφθῶμεν ὅτι μετὰ τὰς κακὰς μας πράξεις παροργίζομεν τὸν ὑψιστον Θεόν, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους ἄνδρας τῆς ἁγίας ἡμῶν ἐκκλησίας εἶναι ἀνάγκη μεγάλη νὰ μετανοήσωμεν ἀπὸ καρδίας, νὰ κλαύσωμεν, καὶ νὰ μισήσωμεν πᾶσαν ἁμαρτίαν, πᾶσαν κακίαν ὅλοι γενικῶς, καὶ νὰ προσέλθωμεν ἐνώπιον τῶν πνευματικῶν Πατέρων τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας νὰ ἐξομολογηθῶμεν ὅλας μας τὰς ἁμαρτίας ὅσας ἐπράξαμεν εἰς τὸν βίον μας, διότι ἡ καθαρὰ ἐξομολόγησις εἶναι ἀναγέννησις. Ὁ ἐξομολογούμενος καθαρὰ γίνεται νέος ἄνθρωπος, ἔχει παρρησίαν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, εἰσακούονται αἱ προσευχαί του καὶ αἱ παρακλήσεις του, νὰ προσέχῃ εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μὴν πέσῃ πάλιν εἰς ἁμαρτίας, νὰ ἔχῃ πάντοτε καὶ πανταχοῦ σύντροφον τὴν προσευχὴν ἢ ὁποῖα θὰ τὸν προφυλάττῃ ἀπὸ κάθε πειρασμόν. Προσπαθήσωμεν νὰ βάλωμεν καλὴν ἀρχὴν εἰς τὰ καλὰ ἔργα, καὶ νὰ μισήσωμεν πᾶσαν ἁμαρτίαν καὶ ἄλλην κακίαν. Ἀμαρτίαι δὲ θανάσιμοι εἶναι αὗται: 1) ὁ φθόνος, 2) ἡ φιλαργυρία, 3) ἡ πορνεία, 4) ἡ γαστριμαργία, 5) ἡ ὑπερηφάνεια, 6) ἡ ἀδίκια, 7) ἡ ὀργή. Αὗται δὲ καὶ αἱ 7 θανάσιμοι ἁμαρτίαι εἶναι ρίζα τῶν ἄλλων κακῶν, ἐκ τῶν ὁποίων γίνονται πολλὰ. Καὶ 1) ἐκ τοῦ φθόνου γίνεται ἡ ἐπιβουλὴ, ὁ θυ-

μός, ἡ ἐχθρὰ, ἡ ἀχαριστία, ἡ μνησικακία, ἡ χαιρεκακία, τὸ μῖσος, ὅλα αὐτὰ γίνονται ἐκ τοῦ φθόνου. Φάρμακον δὲ ὅλων αὐτῶν εἶναι ἡ Ἀγάπη, ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ πάντα ἄνθρωπον ὡς τὸν ἑαυτόν του, καὶ νικᾷ τὸν φθόνον.

2) Ἡ φιλαργυρία εἶναι ρίζα πάντων τῶν κακῶν, καὶ ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεονεξία, τὸ ψεῦδος, ἡ ἀσπλαγγνία, ὁ δόλος, ἡ ἀδίκια, ἡ κλεψιά, ἡ ἱεροσυλία, ὁ τόκος, ὁ δόλος, καὶ ἡ ἰδωλολατρεία. Ἡ φιλαργυρία καὶ φάρμακον αὐτῶν εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ γίνεται ὁ ἄνθρωπος ἐλεήμων, εὖσπλαγχνος, φιλόανθρωπος, ἱλαρὸς, οἰκτιρῶν, γίνεται δὲ καὶ φίλος Θεοῦ, καὶ τὸ ὄνομά του εἰς πάντα ἀκούεται.

3) Ἡ πορνεία. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἀρρενομανία, ἡ αἰμομιξία, ἡ φθορά, ἡ μαλακία, ἡ ἀκρασία, ἡ κτηνοβατεία, ἡ μοιχία, καὶ ἡ ἀφοβία τοῦ ὑψίστου Θεοῦ. Αὐτὰ εἶναι ὅλα θανάσιμα ἁμαρτήματα, καὶ φέρουν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν ἄδην. Φάρμακον δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ σωφροσύνη, καὶ ὁποῖος ἔχει σωφροσύνην νικᾷ ὅλα τὰ βαρέα καὶ θανάσιμα ἁμαρτήματα, φυλάττει παρθενίαν, καὶ εἶναι καθαρὸς ὡς Ἀγγελος τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, πάντοτε προσεύχεται καὶ δι' ἑαυτόν, καὶ δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, μετὰ τὴν προσευχὴν δεικνύει τὴν ἀγάπην ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀγαπᾷ.

4) Ἡ γαστριμαργία. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἀσωτεία, ἡ ἀθέτησις τῶν θείων, ἡ ἐπιορκία, ἡ μέθη, ἡ ἀρπαγή, ἡ φιληδονία, ἡ κλοπή, ἡ κακολογία, ἡ λαιμαργία, ἡ ἀσέλγεια, καὶ ταῦτα εἶναι θανάσιμα ἁμαρτήματα, φάρμακον δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ ἐγκράτεια, ἡ νηστεία, ἡ ἀσκήσις εἰς τὰ ἔργα, ἡ καθαριότης τῆς καρδίας καὶ ἐν γένει τοῦ σώματος καὶ ἡ διηνεκὴς προσευχή. Ὁ δὲ προσευχόμενος διηνεκῶς εἰς τὸν ὑψιστον Θεόν τὰ πάντα κατορθώνει.

5) Ἡ ὑπερηφάνεια. Ἐξ αὐτῆς γεννᾶται ἡ ἐπάρατος κενοδοξία, ἡ ἀλλασονία, ἡ ὑποκρισία, ἡ μεγαλαυχία, ἡ σκυθρωπότης, ἡ καύχησις, ἡ ἀφροσύνη ἢ παρακοή, ὁ ψόγος, τὸ κάπνισμα καὶ οἱ καθήμενοι θέτουν τὸν ἑνα πόδα ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον, ὡς τὸν ἐωσφόρον, σπου ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειάν του ἔπεσε καὶ ἔγεινεν ἀπὸ Ἀγγελος φωτὸς ἄγγελος σκότους. Καὶ ὅσοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες κάμνουν αὐτά, εἶναι ὄργανα αὐτοῦ τοῦ διαβόλου. Ὁ καλὸς Χριστιανὸς πάντοτε κάθηται μετὰ ταπεινῶσιν, οὔτε καπνίζει, οὔτε τὸν ἑνα πόδα βάλλει ἐπάνω εἰς τὸν ἄλλον. Ὁ καπνὸς εἶναι ἑνα μεγάλο πάθος, καὶ τὴν ψυχὴν βλάπτει μεγάλως καὶ τὸ σῶμα καταστρέφει καὶ τὴν τζέπη ἀδαΐζει. Οἱ λαῖκοι ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουν αὐτὸ τὸ μέγα σφάλμα, καὶ πρέπει νὰ τὸ μάθουν, ἀλλ' ἀφοῦ βλέπουν τὸν ἱερὸν κληρὸν, τοὺς Μοναχοὺς νὰ φουμάρουν, καπνὸς τοῦ καπνοῦ κάμουν τὸ σῶμα τοὺς ἑνα καμίνι. Καὶ ὅσοι δὲν τὰ κόψουν αὐτὰ κακῶς κάμνουν. Οἱ δαίμονες δὲν τρώγουν, οὔτε κοιμοῦνται, οὔτε ἁμαρτίαν δύνανται νὰ κάμουν, ἀλλὰ μόνον σκοτίζουν τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων, τοὺς τυφλώνουν καὶ τοὺς κάμνουν νὰ τοὺς ὑπηρετοῦν ὡς σκλάβους, καὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ ὅμοιοι μετὰ αὐτοὺς, ἦτοι δαίμονες. Φάρμακον δὲ τῆς ὑπερηφάνειας εἶναι ἡ μεγάλη ταπεινώσις· ὁ ἄνθρωπος ὅστις πάντοτε κάθηται ταπεινὰ, ἔχει φόβον Θεοῦ, καὶ ἀρετὴν μεγάλην ἔχει, καὶ νικᾷ τὰ πάντα. Καὶ ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτόν θὰ ὑψωθῇ παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ καὶ θὰ κληρονομήσῃ ζωὴν αἰώνιον.

6) Ἡ ἀκηδία. Θανάσιμος εἶναι καὶ αὕτη ἁμαρτία ἐκ τῆς ὁποίας ἔρχεται ἡ ἀπόγνωσις, ἡ δκνηρία, ἡ ραθυμία, ἡ κατηγορία, ἡ δειλία καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ ἁμαρτήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ρίζα τῆς ἀκηδίας. Φάρμακον αὐτῆς εἶναι ἡ προσευχή. Νὰ ἀγρυπνῶμεν εἰς τὴν προσευχὴν μετ' εὐχαριστήσεως καὶ μετὰ μεγάλην εὐλάβειαν, νὰ κάμνωμεν μετανοίας ὅσας δυνάμεθα, διότι μετὰ τὰς μετανοίας παρακαλοῦμεν τὸν ὑψιστον Θεόν καὶ μᾶς δίδει ὅτι τοῦ ζητήσωμεν, καὶ τὸ σῶμα μας ἀγιαρίζει καὶ τὴν ψυχὴν μας θὰ βάλῃ εἰς τὸν Παράδεισον.

7) Ἡ ὀργή, ἐκ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ περιφρόνησις, ἡ βλασφημία, ἡ σκληρότης, ὁ θόρυβος τῆς ψυχῆς, ὁ τρόμος τοῦ σώματος, ἡ ὕβρις, ἡ μικροψυχία ἢ ἀλλαγὴ τοῦ σώματος καὶ ὁ φθόνος, αὐτὰ εἶναι θανάσιμα ἁμαρτήματα. Φάρμακον δὲ

της όργης, του θυμού, και όλων αυτών των κακών είναι ή μακροθυμία, ή άκακία, ή υπομονή, ή μεγάλη αὐτή ἀρετή ή όποία νικά τὰ πάντα. Όσοι εἴμεθα βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα της ἁγίας Τριάδος, εἰς τὴν ἱερὰν κολυμβήθραν της ὀρθοδόξου πίστεως, ὅλοι ἐλάβομεν πνεῦμα ἅγιον καὶ εἴμεθα τέκνα τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γνήσια, καὶ ὁ θεὸς Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «Ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ κατοικεῖ ἐν ὑμῖν» καὶ «εἴ τις Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.» Ἀφοῦ λοιπὸν εἴμεθα ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κατοικεῖ εἰς ἡμᾶς, πρέπει νὰ φροντίσωμεν μὲ κάθε δυνάμιν μας νὰ διαφυλάξωμεν τὸ σῶμα ἀπὸ πάσης κακῆς πράξεως, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. διὰ νὰ μένη πάντοτε μαζὴ μας τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Ὁ ὕψιστος Θεὸς κατοικεῖ εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους, εἰς ἐκείνους ὅπου φυλάττουν τὰς θείας Του ἐντολάς, αὐτοὺς βοηθεῖ, τοὺς ἔχει συντρόφους Του καὶ ὅτι Τοῦ ζητήσουν τοὺς δίδει καὶ πάντοτε περιπατεῖ μαζὴ τους. Όσοι δὲ τῶν ἀνθρώπων λέγουν τοὺς ἐναρέτους ἀνθρώπους μωροὺς, τοὺς καλοὺς Χριστιανοὺς τοὺς ὀδρίζουν διότι προσεύχονται, τοὺς λέγουν ἀνόητους, κουτούς, βλάκας, τοὺς μουντζώνουν, τοὺς λέγουν δαιμονισμένους, τρελλοὺς, οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἀσυγχώρητοι, πρόσωπον Θεοῦ δὲν θὰ ἴδουν, αὐτοὶ εἶναι σύντροφοι τοῦ δαίμονος καὶ θὰ ὑπάγουν εἰς τὴν γέαιναν τοῦ πυρὸς τοῦ αἰώνιου. Πρέπει ὅλοι μας νὰ προσέχωμεν εἰς τὰ λόγια μας, νὰ μὴ ὀδρίζωμεν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, νὰ μὴ κακολογοῦμεν τοὺς εὐλαβεῖς καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἐργάζονται τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν καὶ πιστεύουν ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν.

Εἰς κανένα ἄνθρωπον δὲν πρέπει νὰ λέγωμεν αὐτὰ τὰ ἀνόητα καὶ σκανδαλώδη λόγια, τὰ ὅποια βλάπτουν μεγάλως τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Νὰ ἀποφεύγωμεν ὅσον δυνάμεθα τὰ σατανικά τραγούδια, τὰ ἄσεμνα θεάτρα, τοὺς ἀσέμνους χοροὺς, τὴν χαρτοπαιξίαν, νὰ μὴ καταρώμεθα, νὰ μὴ λέγωμεν τὰς γυναῖκας μωρὴ οὔτε τοὺς ἄνδρας ρέ νὰ λέγωμεν εἰς ὅλους τὰ ὀνόματά των ἢ νὰ τοὺς λέγωμεν κυρίους ἢ κυρίας, νὰ μὴν ἀσχημολογῶμεν ποτέ, διότι τὰ ἀσχημα λόγια εἶναι τοῦ διαβόλου, νὰ προσέχωμεν εἰς ὅλα, διότι ἔχομεν νὰ δώσωμεν λόγον εἰς τὸν ὕψιστον Θεὸν δι' ὅλας τὰς ἀσυχρὰς πράξεις μας. Νὰ φροντίζωμεν νὰ κάμνωμεν πάντοτε τὸ μέγα καλὸν καὶ τὸ εὐάρεστον εἰς τὸν ὕψιστον Θεόν. Νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν πολυλογίαν καὶ τὰ πολλὰ γέλοια. Νὰ μὴ γεινώμεθα αἷτιαι νὰ γελῶσιν οἱ ἄλλοι. «Οὐαὶ οἱ γελῶντες» λέγει ὁ Κύριος, διότι ἔχουσι νὰ κλαύσωσιν αἰώνως. Καὶ ὅταν σὲ βρίσκουν σὲ βιάζουν καὶ σὲ ἀτιμάζουν, σὺ λέγε εἰς αὐτοὺς ὅτι ἔχουν δίκαιον. Μεγάλαι ἀρεταὶ εἶναι ἡ ἀγνοία τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων ἁμαρτημάτων, ἡ παρθενία, ἡ πραότης, ἡ διηνεκῆς προσευχή, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια, ἡ κατάνυξις, ἡ ταπείνωσις, καὶ ἡ τελεία ἀποχή ἀπὸ ὅλας τὰς ἁμαρτίας. Πάντοτε πρέπει νὰ προσευχώμεθα διὰ νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι διὰ τὸ αἰώνιον καὶ ἀτελεύτητον ταξίδιον. Δὲν γνωρίζομεν πότε θὰ ἔλθῃ ὁ θάνατος καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εἴμεθα πάντοτε ἔτοιμοι διὰ νὰ χωρισθῇ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα μὲ μεγάλην εὐκολίαν. Όλοι νὰ μάθωμεν νὰ λέγωμεν τὴν ὥραίαν καὶ πολὺ ὠφέλιμον διὰ τὴν σωτηρίαν της ψυχῆς μας εὐχήν: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς». Καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον νὰ προσευχώμεθα καὶ νὰ λέγωμεν: «Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον τὸν κόσμον σου καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλόν.» Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Παντάνασσαν τοῦ κόσμου τὴν Θεοτόκον νὰ προσευχώμεθα καὶ νὰ λέγωμεν: «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς.» Τοιαύτην προσευχὴν νὰ κάμνωμεν καὶ εἰς τὸν ἅγιον, τοῦ ὁποῦ φέρομεν τὸ ὄνομα καὶ νὰ λέγωμεν: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν», καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους νὰ κάμνωμεν τὴν ἰδίαν προσευχὴν καὶ νὰ λέγωμεν: «Ἄγιοι πάντες τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.» Ἡ μεγαλειτέρα καὶ εὐπροσδεκτωτέρα προσευχὴ καὶ ψαλμωδία εἶναι νὰ λέγωμεν συχνά: (Κύριε Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰῆ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς), μὲ τὴν προσευχὴν ταύτην ἀπευθυνόμεθα ἀπ' εὐθείας

εἰς τὸν ὕψιστον Θεόν. Τὴν εὐχὴν ταύτην δυνάμεθα νὰ τὴν λέγωμεν καὶ ὅταν ἐργαζόμεθα, καὶ ὅταν περιπατοῦμεν, καὶ εἰς τὸν ὕπνον μας ἀκόμη καὶ καθ' ὥραν καὶ στιγμὴν, ὅπου καὶ ἂν εὕρισκόμεθα, διὰ νὰ μὴν εὕρισκῃ ὁ Πειρασμὸς καιρὸν καὶ μᾶς φέρνῃ εἰς ἁμαρτίας, καὶ πονηρὰς πράξεις, νὰ ἐπιμένωμεν εἰς τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας προσευχὰς ἕως ὅτου νὰ ἐνωθῶμεν μὲ τὸν ὕψιστον Θεόν, καὶ τότε ὁ πειρασμὸς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ μᾶς πειράξῃ· θὰ ἀπαλλαγθῶμεν ἀπὸ τὰ χέργιά του, καὶ τοιουτοτρόπως θὰ διάγωμεν βίον εὐαγγέλιον, καὶ ὁ ὕψιστος Θεὸς θὰ μᾶς δίδῃ τὰ ἀγαθὰ του εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον, καὶ εἰς τὸν αἰώνιον καὶ ἀτελεύτητον θὰ μᾶς δώσῃ τὸν Παράδεισον, ὅπου θὰ εὐφρανώμεθα μετὰ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἁγίων.

Ἐπίσης νὰ λέγωμεν τὴν εὐχὴν ταύτην «Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τὸν Βασιλέα μας Κωνσταντῖνον, τὴν Βασιλισσά μας Σοφίαν, τὸν διάδοχον Γεώργιον, καὶ ὅλην τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν» ἐπίσης νὰ προσευχώμεθα διὰ ὅλους τοὺς Πατριάρχας, τοὺς ἀρχιερεῖς, τοὺς ἱερεῖς τοὺς μοναχοὺς τὰς μοναχὰς, διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν τὸν κατὰ ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ ὅλους τοὺς χριστιανοὺς της ὀρθοδόξου πίστεως. Ἐπίσης νὰ προσευχώμεθα συχνὰ καὶ διὰ ὅλα τὰ βάρβαρα ἔθνη νὰ τὰ φωτίσῃ ὁ Ὑψιστος Θεὸς νὰ γίνουν ὅλοι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. Κύριε ἔλκησον ἡμᾶς, καὶ ὅλον τὸν κόσμον σου φωτίσον νὰ γείνουν ὀρθόδοξοι χριστιανοί, διὰ πρεσβειῶν της ὑπερευλογημένης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, Ἀμήν.

Όσοι δὲ θέλομεν νὰ νικήσωμεν τοὺς τρεῖς μεγάλους ἐχθροὺς της ψυχῆς μας, οἱ ὅποιοι ἐχθροὶ εἶναι ἡ γαστριμαργία, ἡ φιλαργυρία, καὶ ἡ κενοδοξία, ἡ μὲν γαστριμαργία νικάται μὲ τὴν ὀλιγοφαγίαν, ἡ φιλαργυρία μὲ τὴν πτωχείαν, καὶ ἡ κενοδοξία μὲ τὴν καταφρόνησιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, καὶ τότε φροντίζομεν διὰ τὰ οὐράνια καὶ αἰώνια ἀγαθὰ. Καὶ ἡμεῖς ὅλοι οἱ κληρικοὶ, καὶ πρὸ πάντων οἱ καλλοὶ καὶ ἐνάρετοι Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι καθ' ἐκάστην κυρήτουν τὸν θεῖον λόγον, ἐπισκέπτονται συχνὰ καὶ ἐπιθεωροῦν τὰς ἁγίας Ἐκκλησίας τοὺς ἱερουργοῦντας ἱερεῖς πῶς τελοῦν τὰ θεϊκότατα, καὶ ὅλας τὰς ἱεροτελεστίας, νὰ μὴν παραλείπουν τὰς θείας καὶ ἱερὰς ἀκολουθίας. Πῶς οἱ ἱεροψάλται ψάλλουν, κατὰ τὴν ὥραν της ἱερᾶς ἀκολουθίας, νὰ στέκονται μὲ εὐλάβειαν καὶ σεμνότητα νὰ μὴ βγάζουν φωνὰς ἀτάκτους καὶ ἄσεμνους, καὶ ἐν γένει νὰ κρατεῖται καὶ νὰ φιλάττηται ἡ τάξις. Ἐὰν οἱ ἱερεῖς δὲν γνωρίζουν νὰ κηρύτουν τὸν θεῖον λόγον, νὰ βάζουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀνάγνωσιν ἀπὸ τοὺς Πατέρας της Ἐκκλησίας νὰ συμβουλευοῦν τοὺς ἐνορίτας νὰ ἔχουν ἀγάπην, καὶ νὰ τοὺς θεωροῦν ὅλους ἐξ ἴσου. Εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν συμβαίνουν σήμερον πολλὰ ἀτοπήματα· πολλοὶ ἱερεῖς ἀμελοῦν τὰ ἱερὰ καὶ τῶν καθήκοντα, εἶναι πολὺ ἀπρόσεκτοι εἰς τὴν ἱεουργίαν, ἀφίνουν τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ λέγουν ὅσα θέλουν. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ γνωρίζουν οἱ καλοὶ ἀρχιερεῖς, καὶ νὰ τοὺς συμβουλευοῦν νὰ ἀναγινώσκουν τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας σύμφωνα μὲ τὴν βυζαντινὴν μουσικὴν, ὅχι νὰ ψάλλουν, ὡς ψάλλουν εἰς τὰ θεάτρα, δηλαδὴ τραγούδια, διότι εἶναι ἁμαρτία μεγάλη, καὶ θὰ ἀπολεσθῶν κακῶς. Αἱ γυναῖκες νὰ ἀφίσουν τὴς μόδες καὶ τὰ καπέλα, καὶ τὴν σκέπην, καὶ νὰ φοροῦν μανδύλια· νὰ εἶναι σεμνὲς χριστιανές· νὰ μὴ κυτᾶζουν τὰ ἔθνη, ὅπου δὲν εἶναι χριστιανές, καὶ δὲν ἡξεύρουν, ἡμεῖς νὰ δεῖξωμεν καλὸν παράδειγμα ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, νὰ γίνωμεν φῶς, μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου δεικνύει τὸ καλὸν παράδειγμα. Αἱ γυναῖκες νὰ μὴ περιφέρωνται ἀσκεπεῖς τὴν κεφαλὴν, διότι εἶναι ἀτιμία εἰς αὐτάς, νὰ μὴν βάνουν εἰς τὸ πρόσωπον φκιασίδια, διότι τὰ φκιασίδια εἶναι τοῦ διαβόλου. Όλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀγοράσωμεν τὴν καινὴν διαθήκην, καὶ νὰ τὴν μελετῶμεν ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ τὸ βράδυ νὰ τὴν βάλωμεν εἰς τὸ προσκέφαλόν μας. Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ ἱερὰ βιβλία πρέπει νὰ ἔχῃ ἕκαστος χριστιανός, τὸ ψαλτήριον, τὸ ὠρολόγιον, της Ἐκκλησίας, τὴν ἱερὰν Σύνοφιν, τὴν Χριστοθήθειαν τοῦ Ἀγιορείτου Νικοδήμου, ὅπου ἐρμηνεύει ὅλα τὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια τοῦ ἔτους, καὶ τὴν βίβλον «Μαργαρίται τοῦ Χρισστούμου»

τοὺς βίους ὅλων τῶν ἁγίων, εἶναι πολὺ ὠφέλιμα καὶ ὠραία βιβλία, τὰ μυθιστορήματα πάντες νὰ τὰ ἐγκαταλείψωμεν καὶ νὰ τὰ καύσωμεν, καὶ προπάντων αἱ γυναῖκες ὅπου πάντοτε τὰ ἀναγινώσκουν νὰ τὰ καύσουν διότι ἄλλως θὰ κολασθοῦν αἰῶνια καὶ ἀτελεύτητα. Ὅλοι μας νὰ ἀφήσωμεν τὰ καφενεῖα καὶ τὰ θέατρα, καὶ νὰ πηγαίνωμεν τακτικὰ εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, νὰ κάμνωμεν ἐλεημοσύνας ὅσον δυνάμεθα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἔστω καὶ μίαν πεντάρα, νὰ ἐπισκεπτώμεθα τοὺς ἀσθενεῖς, τὰς χήρας γυναῖκας νὰ βοηθῶμεν, νὰ εἰμεθα εὐσπλαγχνοί, καὶ ὅτι δὲν θέλομεν νὰ μᾶς κάμουν οἱ ἄλλοι καὶ ἡμεῖς νὰ μὴν τὸ κάμωμεν εἰς ἄλλους. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκπληροῦμεν τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ θὰ ἔχωμεν τὸ μέγα Αὐτοῦ ἔλεος. Ἐχομεν μεγάλην ἀνάγκην πάντες οἱ ἄνθρωποι νὰ προσευχώμεθα ἐνώπιον τοῦ Πνευματικοῦ πατρός, καὶ ἀπὸ ψυχῆς καὶ καρδίας νὰ ἐξομολογώμεθα ὅλας μας τὰς ἁμαρτίας, νὰ ἀποπλύνωμεν ὅλον τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μας κάθε ὥρα καὶ στιγμήν καὶ μάλιστα δὲν γνωρίζομεν αὐτὰς τὰς ὁποίας σὰς ἀναφέρω. Ὅλοι μας τὰς γνωρίζομεν. Νὰ ἐρχώμεθα ἐμπροσθέν τοῦ Πνευματικοῦ Πατρός νὰ γονατίζωμεν καὶ νὰ τὰς λέγωμεν μίαν πρὸς μίαν χωρὶς νὰ ἐντρέπώμεθα διόλου καὶ οὕτε νὰ συστελώμεθα, διότι ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, καὶ ὅταν μᾶς συγχωρήσει εἶναι συγχωρημένοι παρὰ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ. Νὰ λέγωμεν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Ἐξομολογοῦμαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου ἐνώπιόν σου τίμιε Πάτερ ὅλας μου τὰς ἁμαρτίας, τὰς ὁποίας ἔχω κάμει ἕως ταύτην τὴν στιγμήν εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν καὶ μὲ ἔργον, καὶ μὲ λόγον, καὶ ἐμὲ διάνοιαν ἐκουσίως καὶ ἀκοσίως ἡμάρτησα ἥτοι κατάλαλάν, ὕδριν, φθόνον, ψεῦδος, θυμόν, ὀργήν, ὑπερηφάνειαν, μωρολογίαν, τόκον, δόλον, ἀπάτην, ὀκνηρίαν, κενοδοξίαν, φιλαργυρίαν, μέθην μνησικακίαν, κλοπὴν, πονηρίαν, ἀργολογίαν, κατάκρισιν, περιφρόνησιν, ἀνυποταξίαν, ὀλιγωρίαν, ραθυμίαν, ἀμέλειαν, κατῆφειαν, κακολογίαν, γέλωτα, σκάνδαλα, φιλονεικίαν, φιληδονίαν, κοιλιοδουλίαν, γαστριμαργίαν, φιλοκτημοσύνην, μαλακίαν, αἰσχροῦς καὶ ἀκαθάρτους λογισμοὺς, τὰς ἀπουσίας τῶν θείων λειτουργιῶν, τοῦ νυσταγμοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅσοι δὲν ἐκτελοῦσι τὸν διωρισμένον κανόνα ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ, τὴν ἀσπλαγχνίαν, μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς Σωματικὰς καὶ Ψυχικὰς μου αἰσθήσεις ἁμαρτάνω καὶ εἰς ἄλλα μύρια. Ἀπὸ σήμερον λοιπὸν τίμιε Πάτερ καὶ πνευματικέ μου Πατέρα, μετανῶ ἀπὸ καρδίας καὶ μισῶ ὅλας τὰς ἁμαρτίας ταύτας καὶ ζητῶ τὴν τελείαν συγχώρησιν, συγχώρησέ με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ λύσε με ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα καὶ δός μου τὴν ἀδελφίαν νὰ κοινωνήσω τῶν ἀχράντων μυστηρίων, τοῦ Παναγίου Σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποίου ἡ μεγάλη εὐσπλαγχνία, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος νὰ μὲ ἐνισχύσῃ, νὰ με φωτίσῃ νὰ μὲ ἐνδυναμώσῃ, ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ παραδῶ τὰς θείας αὐτοῦ ἐντολὰς.

Καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν ἔχῃς τί κατὰ νοῦν, καὶ ἁμαρτίας, νὰ τὰς λέγῃς τοῦ Πνευματικοῦ ἐλευθέρως, καὶ ἂν σοῦ βάλῃ κανόνα ἀμέσως καὶ ἀγογγύστως νὰ τὸν ἐκτελῇς μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως, καὶ τότε ἐλευθέρως νὰ προσέρχῃσαι νὰ κοινωνῇς τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Καὶ ὅσοι ἐπιθυμοῦν καὶ θέλουν νὰ κοινωνοῦν συχνά, πρέπει νὰ νυστεύουν τὸ ὀλιγώτερον τρεῖς ἡμέρας, ἄνευ ἐλαίου, καὶ οἶνου, καὶ νὰ διαβάξουν ὅλην τὴν ἱερὰν μετάληψιν, νὰ νυστεύουν ὅλην τὴν ἐβδομάδα τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον. Μόνον τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν νὰ καταλύουν. Οἱ τοιοῦτοι καλοὶ, καὶ ἐνάρετοι χριστιανοὶ δύνανται νὰ κοινωνοῦν τὴν ἐβδομάδα καὶ δύο, καὶ τρεῖς φορές. Οἱ δὲ λοιποὶ χριστιανοί, νὰ νυστεύουν τὰς ὁρισμένας τεσσαρακοστὰς κρέας, καὶ ὀψάρια, τὴν Τετάρτην, καὶ τὴν Παρασκευὴν, πρέπει νὰ τὴν φυλάττουν, καὶ ἂν παραβαίνουν τὸν θεῖον νόμον καὶ καταλύουν, οἱ τοιοῦτοι κολάζονται διότι ὑβρίζουσι τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Εἶναι δὲ μακάριοι ὅσοι φυλάττουν παρθενίαν καὶ εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν ὑψίστον Θεόν. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅταν θὰ κάμνετε τὸν σταυρόν σας νὰ προσέχητε νὰ τὸν κάμνετε κανόνικα ὅχι μὲ ἀταξίαν διότι εἶναι κρῖμα, καὶ ἀντὶ νὰ λάβῃτε εὐλογίαν ἀπὸ

τὸν ὑψίστον Θεόν, λαμβάνετε κατάραν· νὰ ἐνώνετε καλῶς τὰ τρία δάκτυλα τῆς δεξιᾶς χειρὸς σφικτά, καὶ τὰ ἄλλα δύο κλειστά εἰς τὴν παλάμην. Καὶ νὰ βάνῃς πρῶτον ἀκριβῶς εἰς τὸ μέτωπον, ἔπειτα πάλιν ἀκριβῶς εἰς τὴν κοιλίαν, κατόπιν ἀκριβῶς εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον, καὶ κατόπιν εἰς τὸν ἀριστερόν ἀκριβῶς νὰ ἀκουμπᾷ, καὶ οὕτω γίνεται ὁ τύπος ὁ ἀληθινὸς τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ λαμβάνει ὁ χριστιανὸς τὴν δύναμιν τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ μεγάλην εὐλογίαν ἀπὸ τὸν ὑψίστον Θεόν, καὶ ἐὰν ἔχωμεν αἰσχροῦς λογισμοὺς νὰ λέγωμεν τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου συχνά (Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τὸν κόσμον σου καὶ μένα τὸν ἁμαρτωλόν. ἔπειτα τὸ (Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς). Τὸ Θεοτόκε Παρθένε χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν. Καὶ ἔπειτα τὸ (Πιστεύω εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς) καὶ τότε φεύγουν οἱ κακοὶ λογισμοί, διότι εἶναι μαζὺ μας ὁ ὑψίστος Θεός.

Πᾶς δὲ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ λέγῃ τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου πολλὰς χιλιάδας φορές τὸ ἡμερονύκτιον, ἢ τοὐλάχιστον 6. χιλ. καὶ τότε, ἀποπληρώνει ὅλας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου. Τὴν εὐχὴν ταύτην δύναται τις νὰ τὴν λέγῃ καὶ ὅταν ἐργάζεται καὶ ὅταν περιπατεῖ, καὶ ὅπου δῆποτε πάντοτε εὐρίσκεται. Νὰ μὴν ἀπελπίζώμεθα ὅτι ἔχομεν ἁμαρτίας καὶ ὁ ὑψίστος Θεὸς δὲν μᾶς δέχεται, καὶ ἂν πραγματικῶς ἔχομεν ἁμαρτίας, ὅταν ἀπὸ καρδίας μετανοήσωμεν, καὶ κάμνομεν προσευχὴν μὲ καθαρὰν καρδίαν, καὶ μὲ τὴν κεφαλὴν κάτω, καὶ μὲ καρδίαν συντετριμμένην, μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, καὶ ὅταν προσευχώμεθα εἰς τὴν οἰκίαν μας νὰ τὰ ἀνοίγωμεν, νὰ τὰ ὑψώνωμεν πρὸς τὰ ἄνω, καὶ νὰ λέγωμεν προσευχάς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, τὸ Θεοτόκε Παρθένε, τὴν εὐχὴν τοῦ Κυρίου, τὸ Πιστεύω Εἰς ἓνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα. Πρέπει καὶ γονυπετεῖς νὰ προσευχώμεθα μὲ ταπεινὴν καρδίαν. Εἰς τὰς προσευχάς μας νὰ παρακαλῶμεν καὶ τὸν Ἀγγελον φύλακα, νὰ μᾶς ἀπαλλάσῃ ἀπὸ τὸν κακὸν δαίμονα. Καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους νὰ παρακαλῶμεν νὰ μᾶς φυλάττουν, καὶ νὰ μεσιτεύουν εἰς τὸν ὑψίστον Θεόν.

Ἡ μετάνοις ἔχουν δύο ἔννοιες, μετάνοια λέγεται νὰ ἀφήσωμεν τὴν ἁμαρτίαν καὶ νὰ μισήσωμεν αὐτήν. Καὶ μετάνοια λέγεται νὰ προσκυνῶμεν τὸν ὑψίστον Θεὸν μὲ τὸ σῶμα μας. Νὰ μὴν φροντίζωμεν πολὺ νὰ παχαίνωμεν τὸ σῶμα, διότι αὐτὸ θὰ τὸ φάγῃ ἡ γῆ, διότι εἶναι γῆ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει, θὰ τὸ φάγουν οἱ σκώληκες. Ὅσα καλὰ στολίδια καὶ ἂν δώσῃς εἰς τὸ σῶμα σου, τόσα περισσότερα ἀκόμη ζητεῖ. Οἱ πῶν ἀδελφοί μου, ὅλοι ἀπὸ σήμερον νὰ βαδίσωμεν τὴν εὐθείαν ὁδὸν ἢ ὁποία θὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὰ ἀμάραντα κάλλη τοῦ Παραδείσου. Νὰ στηριχθῶμεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἁγίαν τὴν ὀρθόδοξον τὴν ἀληθινήν. Αἱ γυναῖκες νὰ συμβουλεύουν συχνά τὰ τέκνα νὰ γείνουν καλοὶ καὶ τέλειοι χριστιανοί. Πάντες οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τελείαν ὑπομονήν, ὡς καὶ τὴν εὐσέδειαν, νὰ αὐξάνομεν δὲ μὲ τὴν χάριν τοῦ ὑψίστου Θεοῦ τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα ἔργα, καὶ νὰ φυλάττωμεν ἀκριβῶς τὰς θείας ἐντολὰς, καὶ τότε ἂς εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἀκούσωμεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Παντοκράτορος τὴν ὠραίαν καὶ εὐκταίαν ἐκείνην γλυκυτάτην φωνήν. Ὡ δοῦλοι ἀγαθοί, πιστοὶ καὶ ἐνάρετοι, ἐπὶ ὀλίγα εἰσθε πιστοὶ ἐπὶ πολλῶν θὰ σὰς καταστήσω· εἰσέλθετε εἰς τὴν χάριν τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν Παράδεισον, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων, ἵνα συνευφραίνησθε καὶ συναγάλλεσθε εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα μετ' αὐτῶν. Γένοιτο.)Αμήν.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Νά μὴν κρίνωμεν ἵνα μὴν κριθῶμεν. Νά μὴν ὑβρίζωμεν κανέναν ἄνθρωπον. Νά μὴν λέγωμεν ψεύματα. Νά μὴν θυμώμεν καὶ κάμνωμεν τὸ κακόν. Νά μὴν βλασφημώμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Νά μὴν ὀργιζώμεθα. Νά μὴν ὀρκιζώμεθα ψευδῶς εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Νά μὴν ἀδικήσωμεν κανένα. Νά ἀποφεύγωμεν τὴν ὑπερηφάνειαν. Νά μὴν μωρολογώμεν καὶ λέγωμεν ἄσχημα λόγια. Νά μὴν τοκίζωμεν χρήματα ἄνω τοῦ νομίμου τόκου. Νά μὴν εἰμεθα δειλοὶ καὶ ὀλιγόπιστοι. Νά μὴν εἰμεθα ὀκνηροί. Νά μὴν κενοδοξώμεν. Νά ἀφήσωμεν τὴν φιλαργυρίαν. Νά μὴν μεθώμεν. Νά μὴν πράττωμεν μνησικακίην. Νά μὴν κάμνετε μάγια, οὔτε νά πηγαίνεται εἰς μάγους. Νά ἀποφεύγωμεν τὴν πολυφαγίαν. Νά μὴν κάμνης μαλακίαν. Νά μὴν συντυχαίνης με τοὺς ἁλλόφύλους. Νά ἀποφεύγης τὴν μοιχείαν, ἀρσενικοιτίαν ζῶα κλπ. Νά μὴν κάμνωμεν κλοπὴν. Νά μὴν πονηρευώμεθα κατὰ τοῦ ἄλλου. Νά εἰμεθα εὐσπλαγχοί. Νά μὴ βλασφημώμεν κανένα ἄνθρωπον. Τὸν Βασιλέα νά τιμῶμεν καὶ τοὺς Ἀρχοντας καὶ τὸν Ἱερὸν Κλήρον. Νά μὴ διαβολοστέλνωμεν κανένα. Νά μὴ καταριώμεθα κανένα, νά ἔχωμεν ἀγάπην καὶ εὐσέβειαν εἰς πάντα ἄνθρωπον. Νά μὴ λέγωμεν κανένα κουτὸν ἢ ἀνόητον ἢ βλάκα ἢ ρέ ἢ τρελλὸν ἢ δαιμονισμένον, οὔτε τὴν γυναῖκα μωρῇ ἢ ὅτι ἄλλο ἄσχημόλογο εἶναι ἁμαρτία. Νά μὴν ἐμπαίξῃς κανένα. Νά μὴν παίξῃς χαρτάρια ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ καφενεῖον. Σὲ θέατρα νά μὴν πηγαίνῃς καὶ νά μὴν ξηλεύῃς τὰ πλούτη ἢ τὸ κάλλος τοῦ ἄλλου. Νά μὴν ξυκοζυγίζετέ. Νά καταφρονῇς τὸν αἰσχρὸν λογισμόν. Νά προσεύχῃσαι ἀδιαλείπτως. Νά ἐπισκέπτησαι τοὺς ἀσθενεῖς, τὰς χήρας καὶ τοὺς πτωχοὺς. Νά ἀγαπᾷς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νά κάνῃς τὸν Σταυρό σου κανονικά· νά μὴν παίξῃς τὸ χέρι σου ἄτακτα ἀπάνω κάτω. Νά μὴ συκοφαντῇς κανένα, οὔτε λόγια νά μεταδίδῃς εἰς ἄλλον δι' ἄλλον. Νά μὴν ἀφονκράζῃσαι κρυφὰ καὶ νά μὴν γίνεσαι αἰτία καὶ χωρίζῃς ἀνδρόγυνον. Νά νηστεύῃς τὰς 4 τεσσαρακοστὰς τοῦ ἔτους καὶ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ὅλου τοῦ ἔτους. Μὴν καταλύῃς κρέας καὶ ὀψάριον οἱ καλοὶ Χριστιανοὶ δὲν καταλύουν οὔτε λάδη οὔτε κρασί. Ἐλεημοσύνην νά κάμνωμεν κάθε ἡμέραν καὶ νά προσευχώμεθα δι' ὅλον τὸν κόσμον νά γίνουν Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι καὶ νά ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον μας ὡς ἑαυτόν. Ὅποιος φυλάττει ὅλα αὐτὰ καὶ τὰ κάμνει, εἶναι ἅγιος νά μεταλαμβάνῃ συχνά. Αἱ γυναῖκες νά ἀφήσουν τῆς μόδες καὶ νά γίνουν καλαὶ Χριστιανᾶι. Ὅποιος δὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ἔχει κάμῃ, νά μετανοήσῃ καὶ νά μὴν τὰ ξανακάμῃ. Νά ἐξομολογηθῇ καὶ ὁ Θεὸς ὅλα τοῦ τὰ συγχωρεῖ. Λοιπὸν ἀρχὴν ἀγαθὴν ἀπὸ σήμερον, Ἀδελφοί, νά κάνωμεν ἵνα ἀξιωθῶμεν τῆς οὐρανίου Βασιλείας, Ἀμήν.

Ταῦτα τὰ θεῖα καὶ ὠραῖα λόγια τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, τῶν ἁγίων Προφητῶν, καὶ ὅλων τῶν ἁγίων, ἔγραψα ἐγὼ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, τὰ ὅποια εἶναι φῶς δι' ὅλους μας τοὺς χριστιανοὺς νά τὰ μάθωμεν διὰ νά μὴν προφασίζώμεθα ὅτι δὲν τὰ ἐγνωρίζαμεν, καὶ λέγομεν ὅτι δὲν μᾶς τὰ ἐδίδαξε κανεὶς ἕως σήμερον.

ΕΥΧΑΙ

ΕΥΧΗ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΙΒ'

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος διὰ τῆς Θεοτόκου καὶ διὰ τοῦ τιμίου ζωοποιοῦ Σταυροῦ, εὐλόγησον καὶ διαφυλάξον τὸν Βασιλέα ἡμῶν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Στρατὸν αὐτοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, καὶ ὑπόταξον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον

καὶ πέμψον εἰς ἡμᾶς τὰ ἑλέη σου τὰ πλούσια. Ὑποσκιάσον τὴν κυανόλευκον Σημαίαν μας καὶ δεῖξον αὐτὴν νικηφόρον εἰς τὰ πέρας τῆς γῆς.

Γένοιτο. Γένοιτο. Ἀμήν.

Ζήτω ἀδελφοί τῆς Σημαίας μας μετὰ τὸν Σταυρὸν ἐτίτω Ζήτω ὁ πόλεμος Ζήτω καὶ ἡ Πατρίς μας Ζήτω. Ζήτω τοῦ Βασιλέα μας, πάρτε ὅλοι ὅπλα εἰς τὰ χέρια μας διὰ νά πολεμήσωμεν τὸν βίρβιρον ἐχθρὸν μας. Ὁ Πατὴρ μὴ φοβηθῇς τὸν πόλεμον ἐτοῦτον, διότι εἶναι θέλημα Θεοῦ νά ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τοῦτον. Καὶ εἰς τὴν Πόλιν θὰ φθάσουμε, ἡ Ἁγία Σοφία θὰ ἀνοίξῃ. Καὶ ὁ Σταυρὸς θὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπάνου. Ἡ ὥρα ἐπλησίασε, ἀδελφοί, ἡ ἀναμενομένη. Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος νικητὴς μέσα εἰς τὴν Πόλιν μπαίνει. Ὑψοῦται τώρα ὁ Σταυρὸς σημαίνοντε ἢ καμπάνες. Πίπτει τὸ μισοφύγαρο εἰς τὸ βίραθρο τοῦ ἁδου. Θὰ μεταβληθῶν καὶ τὰ ἱσαμιά σὲ νέες ἐκκλησίες. Καὶ ὁ Σουλτάνος ταπεινὸς νύχτα θὰ δρατετεύσῃ. Τὸν θρόνον τοῦ τὸν ἄφησε διὰ δῶρον τὸν δωρίζει. Διότι ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ὅλους τοὺς ἐχθροὺς ἀφανίζει.

Γένοιτο. Γένοιτο. Ἀμήν.

ΔΕΗΣΙΣ

Εἰς τὴν ΓΛΥΚΥΤΑΤΗΝ ΜΑΣ ΜΗΤΕΡΑ

Ὁ Παναγία Δέσποινα Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας καὶ μητὴρ τῶν Χριστιανῶν. Καύχημα τῶν Ἑλλήνων. Βασιλισσα Παντάνασσα Κυρία Θεοτόκε Σκέπε φρούρει καὶ φύλαττε τὸν Βασιλέα μας Κωνσταντῖνον.

Καὶ ὅλον τὸν Στρατὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐχθρῶν τὰ ὅπλα. Διότι αὐτοὶ δὲν θέλουν νά ταπεινωθῶν, Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ νά γίνουν. ἄλλα μένουν ὡσὺν τίγριδες καὶ ἄγρια θηρία. Ἐσκότωσαν καὶ ἔσφαξαν πατάδες καὶ διδ' ἱσαλούς. Ἄνδρες γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἀφαίρεσαν τὴν ζωὴν τους. Ἐτώρα διώχτους νά φύγουν μακριὰ οὐ ἄκρον γῆς νά πᾶνε. Καὶ ἡ Ἑλλάς μας ἡ πτωχὴ τὸν τόπο της νά πάρῃ. Κοὶ ὁ Σταυρὸς νά ὑψωθῇ εἰς τὴν Ἁγία Σοφία ἐπάνου. Ἡ ἐκκλησίαι νά ἀναίξουνε. Ἡ καμπάνες νά χτυπᾶνε. Καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Βασιλεὺς νικητὴς νά εἰσελθῇ. Καὶ εἰς τὸν θρόνον νά ἀναβῇ δευτέρως Κωνσταντῖνος. Τρανὸς μεγάλος ἑξακουστός ὡς ἦτανε καὶ ἐκείνος. Ὁ Παναγία Δέσποινα δεῖξαι μου τὰς δεήσεις καὶ εἰς τοῦ Υἱοῦ σου τὸ θέλημα πάντας νά μᾶς ὁδηγήσῃς. Γένοιτο. Γένοιτο. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ

ΔΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

- Χαίρετε πάντες οἱ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, οἱ κ. Ἀξιωματικοί, λαϊκοὶ καὶ Στρατιῶται ὅλοι.
- Διότι Βαρβαρικός θάνατος οὐκ ἔστι πλὴν καὶ κακοδαιμονία.
- Ἀλλὰ ζωὴ, ἀγάπη καὶ χαρὰ εὐδαιμονία, εἰρήνῃ καὶ ὁμόνοια μεγάλη. Εἰς τὴν Πόλιν ὅπου θὰ πᾶμε ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὅλοι.
- Καὶ εἰς τὴν Σκέπην τοῦ Θεοῦ θὰ μένωμεν νά τὸν δοξολογώμεν.
- Καὶ εἰς Βασιλείαν τ' οὐρανοῦ πάντες νά ἀξιωθῶμεν. Ἀμήν.

ΔΙΑ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΤΟΥ ΑΙ ΙΠΠΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
Κον ΙΩΛΗΝΗΝ ΠΑΠΑΦΛΕΣΑΝ

Δέσποτα Χριστέ Θεέ μου Παντοκράτορ
δέομαι καὶ σὲ παρακαλῶ διὰ τὸν Διοικητὴν μου.
Ἐλέησον καὶ εὐλόγησον καὶ φύλαττε αὐτὸν ἐκ τῶν
ἐχθρῶν τὰ ὅπλα, ὡς καὶ πρότερον τὸν ἐφύλαξες
ὅπου ἐπολέμησε σὲ ὅλους τοὺς πολέμους.
Καὶ νικητὴς ἐφάνηκε ὑπέρμαχος γενναῖος.
Συνταγματάρχης, Καὶ ὡς ἀπόγονος τοῦ

Πρώτου ἥρωος γενναίου Παπαφλέσσα
Οὕτως ὁ Ἰωάννης δεύτερος Παπαφλέσας ἐγενήθη
καὶ εἰς τὴν Πόλιν νὰ εἰσέλθῃ.
Καὶ εἰς βαθμὸν ἀνώτατον αὐτὰν Θεέ μου
νὰ ἀξιώσης. Ἀμήν.

Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ
ΠΑΝΑΓ. Δ. ΚΟΥΚΟΠΟΥΛΟΣ
ἐκ Καστανέας Συμφαλίας τῆς Κορινθίας
ἐφεδρος τοῦ 1ου Ἰππικοῦ Συντάγματος
Μοναχὸς Ἁγίου Ὁρους

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023387

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ